

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Children

کودکان

یونس نگاه- کابل
۱۸ سپتمبر ۲۰۲۰

یونس نگاه

انضباط مهدی

مهدی کودک بزرگتر از بزرگان

استعداد مهدی ده ساله که در صنف دهم درس می‌خواند یک طرف، انضباط و پشتکارش بسیار دیدنی‌ست. مهدی توانائی مهار کردن تمایلات شخصی و شوق‌هایش را دارد. او در جائی می‌گوید نقاشی را بسیار دوست دارم، ولی تنها در روزهای جمعه و رخصتی‌ها نقاشی می‌کنم تا مانع درس‌هایم نشود. جای دیگر می‌گوید رسامی ساده یک ساعت وقت می‌گیرد ولی روی رسامی پیچیده تا سه ساعت کار می‌کنم. کودک ده ساله ظرفیت کار متمرکز سه‌ساعته را در خود پرورده است. جائی دیگر می‌گوید، از مکتب که آمدم ساعت دو بجه خواندن درس‌هایم را شروع می‌کنم. مهدی ارزش وقت را درک می‌کند و تقسیم اوقات دارد.

نکته مهم دیگر در زندگی مهدی فقر است. در دو گزارش ویدیویی که درمورد مهدی جان دیده‌ام، از هر گوشه محیطش کمبود امکانات و فقر اقتصادی آزاردهنده آشکار است. مهدی در خانه میز ندارد، قالین و فرش نو ندارد، بیشتر وقت‌ها نان خشک و چای می‌خورد، جوراب ندارد و بوتش نیز کهنه است. این کمبودها حتماً بر کیفیت زندگی و آموزشش تأثیر منفی گذاشته و سیر رشدش را کند کرده است، اما مانع پیشرفت خیره‌کننده‌اش نشده است. مهدی جان مادرش را بسیار دوست دارد. به نظر می‌رسد نقش آن زن گرمی در پرورش مهدی جدی‌ست. دست و پای مهدی پاک است و لباس‌های ساده‌اش شسته. مادرش هر روز دست‌های کوچک مهدی را گرفته تا مکتب همراهی می‌کند. انضباط (شرط شگوفایی استعداد) را نیز احتمالاً مهدی از مادرش آموخته است.

اگر از مهدی بیاموزیم، کمبود بودجه مانع اصلی پیشرفت افغانستان نیست. اگر حکومت‌داران انضباط و تلاش مهدی‌گونه داشته باشند، بدون کمک صندوق بین‌المللی پول و ناتو نیز می‌توان حکومت بهتر ساخت و زمینه پیشرفت کشور را فراهم کرد. وطن از ناداری به‌زانو نیست، از غارت و بی‌کارگی تباہ است.